

Általános kihallgatás
Ferenc pápa katekézise
a Szentlélek ajándékairól: a tudományról

Szent Péter tér
2014. május 21. (szerda)

Kedves Testvérek, jó napot kívánok!

Ma a Szentlélek egyik újabb ajándékát szeretném megvilágítani, ez pedig a *tudomány* ajándéka. Amikor tudományról beszélünk, rögtön az ember azon képességére gondolunk, hogy egyre jobban megismeri a körülötte lévő valóságot, felfedezi a természetet és a világmindenséget irányító törvényeket. A Szentlélektől származó tudomány azonban nem korlátozódik az emberi megismerésre: különleges ajándék, amely lehetővé teszi, hogy a teremtett világon keresztül felismerjük Isten nagyságát, szeretetét, szoros kapcsolatát minden egyes teremtménnyel.

1. Amikor a Szentlélek megvilágosítja szemünket, akkor az felnyílik Isten szemlélésére a természet szépségében és a világmindenség nagyságában, *felfedezzük, hogy minden órála és az ő szeretetéről beszél*. Ez nagy csodálkozást és mély hálát ébreszt bennünk! Ugyanez az érzés tölt el minket, amikor csodálattal állunk meg egy műalkotás előtt vagy az emberi lelemény és teremtő képesség valamely csodás terméke előtt: mindezek láttán a Lélek arra készíti minket, hogy szívünk mélyéből dicsérjük az Urat, és mindabban, amink van és amik vagyunk, felismerjük Isten mérhetetlen nagy ajándékát és az ő irántunk érzett végtelen szeretetének jelét.

2. A Teremtés könyvének első fejezete, tehát a Biblia legeleje világosan elénk tárja, hogy Isten örömét leli teremtésében, a szöveg ismételten hangsúlyozza minden dolog szépségét és jóságát. Minden nap végénél ezt találjuk: „És látta Isten, hogy ez jó” (Ter 1,12.18.21.25). Ha Isten úgy látja, hogy a teremtés jó dolog, szép dolog, akkor nekünk is ezt a hozzáállást kell kialakítanunk, meg kell látnunk, hogy a teremtés jó és szép. Íme, ez a tudomány ajándéka, amely megláttatja velünk ezt a szépséget, hogy dicsérjük Istent, és mondjunk köszönetet neki, amiért ennyi szépséget adott nekünk. Amikor pedig Isten befejezte az ember teremtését, nem azt olvassuk, hogy „látta, milyen jó”, hanem azt, hogy „nagyon jó” (31. vers). Isten szemében mi vagyunk a legszebb, legnagyobb, legjobb teremtmények: még az angyalok is alattunk vannak, mi felülmúljuk az angyalokat, ahogyan imént a Zsoltárok könyvéből hallottuk.¹ Az Úr szeret minket! Ezt meg kell köszönnünk neki! A tudomány ajándéka mélységes *összhangba hoz minket a Teremtővel*, részesít minket tekintetének és ítéletének fényes tisztaságában. Ezzel a látásmóddal tudjuk felismerni a férfiban és a nőben a teremtés ko-

¹ Zsolt 8,2–6. (A szerk.)

ronáját, mint annak a szeretetervnek a megvalósulását, amelynek pecsétjét mindnyájan magunkban hordozzuk, és amely arra készlet minket, hogy testvérnek és nővérnek ismerjük fel egymást.

3. Mindez derűre és békére ad okot, a keresztény embert Isten örvendező tanújává teszi Assisi Szent Ferenc és oly sok szent nyomdokán, akik a teremtett világ szemlélésén keresztül dicsőíteni és énekelni tudták Isten szeretetét. Ugyanakkor a tudomány ajándéka abban is segít minket, nehogy túlzásba vagy tévedésbe essünk. Az első helytelen magatartást az a veszély jelenti, hogy a teremtett világ korlátlan urának képzeljük magunkat. A teremtett világ nem tulajdon, amellyel kényünk-kedvünk szerint bánhatunk; még kevésbé csak néhány ember tulajdona: a teremtett világ ajándék, csodálatos ajándék, amelyet azért adott nekünk Isten, hogy *gondot viseljünk rá és mindenki javára használjuk, mégpedig mindig nagy tisztelettel és hálával*. A második helytelen magatartást az a kísértés jelenti, hogy leragadjunk a teremtményeknél, mintha azok minden várakozásunkra választ tudnának adni. A tudomány ajándékával a Lélek segít nekünk, hogy ne essünk ebbe a hibába.

De szeretnék még visszatérni az első téves úthoz: rendelkezni akarunk a teremtés felett, ahelyett, hogy őriznénk. Óvnunk kell a teremtést, mert az Úrtól kapott adomány, Isten ajándékozta nekünk; mi pedig őrei vagyunk a teremtésnek. Ha kizsákmányoljuk a teremtett világot, akkor Isten szeretetének jelét tesszük tönkre. A teremtés tönkretételével azt mondjuk Istennek: „Ez nem tetszik nekem.” Ez pedig nem jó: ez bűn!

A teremtett világ óvása Isten ajándékának megőrzését jelenti, s ezzel azt mondjuk Istennek: „Köszönöm! A teremtés őre vagyok, és az a feladatom, hogy kibontakoztassam és soha el ne pusztítsam a te ajándékodat.” Így kell a teremtett világhoz viszonyulnunk: óvjuk, mert ha pusztítjuk a teremtést, a teremtés fog minket elpusztítani! Ne felejtsetek el ezt! Egyszer vidéken jártam, és hallottam egy egyszerű ember véleményét, aki nagyon szerette a virágokat, és gondozta őket. Azt mondta nekem: „Meg kell óvnunk ezeket a szépségeket, amiket Isten nekünk adott; a teremtett világ értünk van, hogy jól éljünk vele; nem szabad kizsákmányolni, hanem meg kell óvni, mert *Isten mindig megbocsát, mi, emberek is megbocsátunk időnként, de a teremtett világ sosem bocsát meg, ezért ha te nem óvod meg, ő fog elpusztítani téged.*”

Ennek el kell gondolkodtatnia és arra kell indítania minket, hogy kérjük a Szentlélektől a tudomány ajándékát, hogy jól megértsük: a teremtett világ Isten legszebb ajándéka. Ő annyi minden jó dolgot alkotott legjobb alkotása, az emberi személy számára.

(Tózsér Endre SP fordítása)

© Libreria Editrice Vaticana, 2014.

© Tózsér Endre SP, 2014.

